

โครงการ สิ่งประดิษฐ์จากแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง
ถูกฟ้าจากเสื้อใจแล้ว

รายวิชา Thai Social Studies1

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2

โดย

ทอฝัน อติศักดิ์เดชา (เมอแตม) เลขที่ 1
พรพิชชา อัครไพบุลย์ (ปิงปิง) เลขที่ 2
ลภัสสรดา ชลประเสริฐ (ลิคลี่) เลขที่ 10
ศรัณญ์ โชติประดิษฐ์ (กอล์ฟ) เลขที่ 12
มีททวะ วัฒนากุลชัย (ภูมิ) เลขที่ 21
อภิศรา อยู่เย็น (จ๊ะจ๋า) เลขที่ 25

ครูที่ปรึกษาโครงการ

อาจารย์ อัจฉรา เก่งบัญชา

โรงเรียนสาธิตนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล

บทคัดย่อ

รายงานฉบับนี้เป็นหนังสือรายงานเพื่อประกอบการเรียนการสอนในรายวิชา Thai Social Studies I ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตนานาชาติมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมีจุดประสงค์เพื่อค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม ประกอบเนื้อหาที่พวกเราได้เรียนในรายวิชา เราได้มุ่งเน้นไปที่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 โดยได้นำแนวคิดและแนวทางต่างๆมาประกอบการทำโครงการครั้งนี้ ในเนื้อหาของรายงานจะมีข้อมูลเกี่ยวกับการริเริ่มเพื่อสร้างเป็นสิ่งประดิษฐ์ที่พวกเราสนใจ จะมีการแบ่งเป็นหัวข้อย่อยๆคือ ที่มาและความสำคัญของโครงการ วัตถุประสงค์ การดำเนินงานวิธีการทำ และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำโครงการในครั้งนี้

วิธีการดำเนินงาน มีการประชุมวางแผนศึกษาหาความรู้เรื่องการผลิตกระเป๋าจากเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว จากอินเทอร์เน็ต และลงมือปฏิบัติประดิษฐ์กระเป๋าจากเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว สรุปผลและรายงานโครงการ

ผลการดำเนินงาน จากผลการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพการใช้งาน โดยการทดลองไปใช้ใส่สิ่งของ ผลปรากฏว่า ใส่สิ่งของได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์มากขึ้นหลังจากถูกแปรรูปแล้ว

เนื้อหาของรายงานเล่มนี้มาจากการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลจากแบบเรียน หนังสือ และอินเทอร์เน็ต รวมถึงเนื้อหาสรุปของแนวคิดและการดำเนินงานโปรเจกต์ครั้งนี้ ผู้จัดทำคาดว่ารายงานเล่มนี้จะสามารถเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านและผู้ที่กำลังค้นคว้าหรือสนใจในหัวข้อเหล่านี้ หวังว่าผู้อ่านจะได้นำรายงานไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้สูงสุดเป็นแนวในการศึกษาต่อไปในอนาคต หากรายงานนี้ข้อผิดพลาดหรือข้อผิดพลาดประการใด ทางผู้จัดทำต้องขอรับและขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

กิตติกรรมประกาศ

โครงการประดิษฐ์ เรื่อง ถุงผ้าจากเส้นใยแล้ว ได้คำปรึกษาขั้นตอนการทำโครงการ การเขียนรายงานโครงการ และ ได้รับคำแนะนำจาก อาจารย์ อัจฉรา เก่งบัญชา ด้วยดีมาตลอด และ ผู้ปกครอง ของ นาย มัททวะ วัฒนากุลชัย ที่อำนวยความสะดวกในเรื่องของสถานที่ในการทำสิ่งประดิษฐ์ คณะผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่1 บทนำ	1
ที่มาและความสำคัญของ โครงการงาน	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	1
สมมติฐานและตัวแปรของการศึกษา	1
ขอบเขตโครงการงาน	2
แผนปฏิบัติงาน	2
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	4
สิ่งแวดล้อม	4
ปัญหาสิ่งแวดล้อม	5
การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	6
เศรษฐกิจพอเพียง	8
พระราชดำริ(ร.9)	8
วิธีการทำกระเป่าจากเสื่อใช้แล้วเบื้องต้น	9
บทที่3 อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	11
การออกแบบ	11
เครื่องมือที่ใช้การศึกษา	12
ตัวอย่างงานจากอินเทอร์เน็ต	12
วิธีการศึกษาค้นคว้า	14
วิธีการดำเนินงาน	15
บทที่4 ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา	17
ผลการศึกษา	17
ปัญหาที่พบเจอระหว่างการทำโครงการงาน	17
บทที่5 สรุปผลการศึกษา	18
สรุปผลการศึกษา	18
ประโยชน์ที่ได้จากโครงการงาน	18
ข้อเสนอแนะ	18
เอกสารอ้างอิง	19

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ:

ในวิชา Thai Social Studies I พวกเราได้ศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปัญหาสิ่งแวดล้อม รวมถึงความรู้เรื่องหลักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างหลัก 7R อีกทั้งยังได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 ซึ่งมีความสอดคล้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ หลังจากการศึกษาและทำความเข้าใจถ่องแท้ เราได้เห็นความสำคัญของหลักการเหล่านี้จึงได้ริเริ่มโครงการที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่พวกเราเรียน โครงการของเราคือการสร้างสิ่งประดิษฐ์จากของที่ใช้แล้ว ซึ่งก็เป็นไปตาม R5 ของหลักการ 7R คือ การนำไปผลิตชิ้นใหม่ (Recycle) เราจึงคิดที่จะนำเสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วมาประดิษฐ์เป็นสิ่งที่น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า โดยเราเลือกทำกระเป๋าผ้าเพราะมีประโยชน์และเหมาะกับผู้คนทุกวัย โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาอย่างพวกเรา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า:

นำเสื้อผ้าที่ไม่ใช้มาดัดแปลงเป็นกระเป๋าสวยๆที่สามารถนำไปใช้ต่อได้ซึ่งเหมาะกับเด็กวัยเรียนหนังสืออย่างพวกเราเป็นอย่างมาก และที่สำคัญยังเป็นสิ่งที่ผู้คนทั่วไป ทุกวัย สามารถนำไปใช้ได้ ข้อดีของโครงการนี้คือการนำสิ่งที่ไม่ได้ถูกใช้ให้เกิดประโยชน์อีกต่อไปมาแปรรูปใหม่ให้เป็นสิ่งประดิษฐ์ชิ้นใหม่ที่มีประโยชน์มากขึ้น ถ้าหากพวกเราไม่นำเศษเสื้อผ้าเหล่านี้มาแปรรูปใหม่ เศษผ้าเหล่านี้ก็จะหมดประโยชน์และถูกทิ้งไปในที่สุด นอกจากจะไม่สร้างประโยชน์และยังก่อมลพิษทางขยะ ทำลายธรรมชาติทางอ้อมอีกด้วย จึงไม่ใช่เรื่องยากเลยที่พวกเราจะหาวิธีการง่ายๆมาแปรรูปดัดแปลงเศษผ้าให้กลายเป็นกระเป๋าสวยๆให้นำไปใช้มากขึ้น

สมมติฐาน

เสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วสามารถนำมาทำเป็นกระเป๋าผ้าได้

ตัวแปรของการศึกษา

ตัวแปรต้น ประเภทและชนิดของผ้าที่นำไปใช้

ตัวแปรตาม กระเป๋าจากเศษผ้าที่ใช้แล้ว

ขอบเขตโครงการ

1. เรื่อง โครงการประดิษฐ์กระเป๋าจากเศษผ้าใช้แล้ว
2. ระยะเวลาที่ทำในโครงการวันที่ 2-25 พฤษภาคม 2560

แผนปฏิบัติงาน:

วันที่ เดือน	งานที่ปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ	หมายเหตุ
19 เม.ย. 60	หาข้อมูลและคิด สิ่งประดิษฐ์	ทุกคน	-
19 เม.ย. 60	เขียนรายงาน (ที่มาและ ความสำคัญ, ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ)	จีระจำ	-
20 เม.ย. 60	เขียนรายงาน (วัตถุประสงค์ของ การศึกษาค้นคว้า)	ลิลลี่	-
20 เม.ย. 60	เขียนรายงาน (วิธีการ ดำเนินงาน, แหล่ง อ้างอิง)	กอล์ฟ, ลิลลี่, จีระจำ	-
20 เม.ย. 60	หาไอเดียและออกแบบ คร่าวๆ	ทอฝัน, ภูมิ, ปิงปิง	-
	ทำสิ่งประดิษฐ์	ทอฝัน, ภูมิ, ปิงปิง	-
	เขียนรายงาน	ทุกคน	-
	ทำสไลด์สำหรับนำเสนอ งาน	กอล์ฟ, ลิลลี่, จีระจำ	-

ผลที่คาดว่าจะได้รับ:

ได้รับผลงานสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆที่เป็นการนำสิ่งที่ไม่ใช่ประโยชน์แล้วมาทำให้เกิดประโยชน์มากขึ้น ผลงานชิ้นนี้อาจเป็นแนวทางต่อให้กับคนอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนรุ่นใหม่ได้เข้าใจในหลักการทรงงานของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 และยังช่วยตอกย้ำในผู้คนเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นอยู่

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการทำโครงการครั้งนี้ เป็นโครงการเพื่อการเรียนรู้โดยจะเกี่ยวข้องเนื้อหาการเรียนและแนวคิดที่พวกเราได้รับ เนื้อหาเรียนของรายวิชา **Thai Social Studies I** ที่มีความสอดคล้องกับโครงการของพวกเราคือ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และปัญหาสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยหลักการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมอย่างหลัก **7R** ซึ่งพวกเราได้ศึกษาถึงความแตกต่างของการอนุรักษ์ใน 7 รูปแบบซึ่งสามารถทำได้ง่ายในชีวิตประจำวันของพวกเรา นอกเหนือจากนี้ โครงการของเรายังมีความเกี่ยวข้องอย่างยิ่งกับหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 โดยได้มีการให้ความสำคัญถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

สิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมคือ สิ่งต่างๆที่อยู่ล้อมรอบตัวพวกเราโดยรวมกันเป็นองค์ประกอบเรียกว่าสภาพแวดล้อม ถูกจำแนกออกเป็น 2 แบบหลักๆคือ สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากมนุษย์ สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติโดยที่มนุษย์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการเกิด ยกตัวอย่างเช่น พืช สัตว์ อากาศ ดิน น้ำ และอาจถูกจำแนกย่อยไปอีกเป็น ชีวภาพและกายภาพ ซึ่งชีวภาพหมายถึงมีชีวิตแต่กายภาพหมายถึงไม่มีชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เกิดจากมนุษย์คือสิ่งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ ซึ่งมักจะเป็นการสร้างเพื่อใช้อำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยเกิดจากการประดิษฐ์หรือดัดแปลง ถูกแบ่งย่อยออกเป็นสิ่งที่สัมผัสได้หรือรูปธรรมเช่น รถยนต์ บ้าน ของใช้ และสิ่งที่สัมผัสไม่ได้หรือนามธรรมเช่น ศาสนา ความเชื่อ ระเบียบ ประเพณี กฎหมาย

ทรัพยากรธรรมชาติคือสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ซึ่งมนุษย์ได้นำไปใช้ประโยชน์เพื่อตอบสนองความต้องการและความสะดวกสบาย โดยถูกแบ่งออกเป็น กลุ่มทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้ไม่หมดคือมีปริมาณมากเกินความต้องการซึ่งธรรมชาติสามารถผลิตมาได้เรื่อยๆ เช่น อากาศ ทราย ทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถสร้างมาทดแทนได้ คือเมื่อใช้แล้วธรรมชาติยังสามารถสร้างมาทดแทนได้เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่า และ ทรัพยากรธรรมชาติที่ใช้แล้วหมดไปหรือมีอยู่จำนวนจำกัด คือไม่สามารถสร้างเพิ่มขึ้นมาได้หรือใช้ระยะเวลานานในการสร้าง เช่น ถ่านหิน แก๊สธรรมชาติ

ปัญหาสิ่งแวดล้อม

ปัญหาสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตรวม (Biosphere) มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ทุกปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวพันกันอย่างเป็นระบบ

เป็นปัญหาที่สำคัญในโลกปัจจุบันซึ่งเป็นผลโดยตรงจากการกระทำของมนุษย์อันเนื่องมาจากความต้องการพื้นฐานและความต้องการความสะดวกสบายในด้านต่าง ๆ กระตุ้นให้มนุษย์พัฒนาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการในการนำทรัพยากรธรรมชาติใช้อย่างสะดวกสบายและง่ายยิ่งขึ้น อีกทั้งมีการพัฒนากระบวนการผลิตทางด้านอุตสาหกรรมเพื่อผลิตสินค้าทั้งที่เป็นสินค้าประเภททุน และสินค้าบริโภคซึ่งกระบวนการผลิตนี้เองที่ก่อให้เกิดของเสียออกสิ่งแวดล้อมเช่น ปัญหาน้ำเสีย ปัญหาอากาศเป็นพิษ ปัญหาด้านเสียง และผลของการบริโภคก็ทำให้เกิดของเสียกระจายสู่สิ่งแวดล้อมในรูปของขยะมูลฝอย น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ ฯลฯ

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์หลักอยู่ 4 ประการ คือ

1. เพื่อธำรงไว้ซึ่งปัจจัยสำคัญของระบบสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์และสัตว์ และระบบสนับสนุนการดำรงชีวิต เป็นการปรับปรุงป้องกันพื้นที่เพื่อการเพาะปลูก การหมุนเวียนแร่ธาตุอาหารพืช ตลอดจนการให้น้ำให้สะอาด
2. เพื่อสงวนรักษาการกระจายของชาติพันธุ์ ซึ่งขึ้นกับโครงการขยายพันธุ์ต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปรับปรุงการป้องกันศัตรูพืช สัตว์เลี้ยง และจุลินทรีย์ต่าง ๆ รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนการคุ้มครองอุตสาหกรรม นานาชาติที่ใช้ทรัพยากรที่มีชีวิตเป็นวัตถุดิบ
3. เพื่อเป็นหลักประกันในการใช้พันธุ์พืชสัตว์และระบบนิเวศเพื่อประโยชน์ในการยังชีพตามความเหมาะสม
4. เพื่อสงวนรักษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปกรรม ซึ่งเป็นมรดกล้ำค่าไว้ไปยังอนุชนรุ่นหลัง รวมทั้งระบบสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น

จากวัตถุประสงค์การอนุรักษ์ดังกล่าวเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไว้เนื่องจาก

1. ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีความจำเป็นในการยังชีพและการพัฒนา
2. ความต้องการที่จะกำหนดวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องเพื่อป้องกัน และแก้ปัญหาการอนุรักษ์ที่สำคัญ
3. สมรรถภาพของการอนุรักษ์ทั่วประเทศและระหว่างประเทศยังขาดจากการจัดการและประสานงานที่ดี
4. โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ได้ถูกทำลายอย่างมาก จากการกระทำของมนุษย์ จากการพัฒนาต่าง ๆ หลักการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จะต้องครอบคลุมปัญหาใหญ่ คือปัญหาทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรมถูกทำลาย ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษและปัญหาสิ่งแวดล้อมดังกล่าวมีความสำคัญซึ่งตัวการสำคัญที่ก่อให้เกิดปัญหาก็คือมนุษย์นั่นเอง

สำหรับแนวทางการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมโดยทั่วไปนั้นสามารถกระทำได้โดยกว้าง ดังนี้

1. การให้การศึกษาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพราะการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมจริง ๆ นั้นมิใช่การหยุดการขยายตัวทางเศรษฐกิจหรือการปฏิเสธเทคโนโลยี แต่ความสำคัญนั้นอยู่ที่การเปลี่ยนทัศนคติของคนเพื่อให้

เขาสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทิศทางส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยอาศัยวิธีการทุก ๆ ชนิด รวมทั้งการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เข้าถึงตัวประชาชนให้มากที่สุด

2. การปรับปรุงคุณภาพ เป็นวิธีการตรงที่ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรและภาวะแวดล้อมเสื่อมโทรม
3. การลดอัตราการเสื่อมสูญ การบริโภคของมนุษย์ในปัจจุบันในหลายประเภทมักจะบริโภคทรัพยากรกันอย่างฟุ่มเฟือยและไม่ค่อยได้ใช้ให้อยู่ในขอบเขตจำกัด มักจะมีทัศนคติต่อการบริโภคในลักษณะที่ว่าสามารถบริโภคได้สูงสุดจะทำให้มีความสุขที่สุด ทัศนคติเช่นนี้จะทำให้ป่าไม้ถูกทำลายเช่น การตัดหนึ่งต้นแทนที่ใช้ประโยชน์จากต้นไม้ทุก ๆ ส่วนแต่กลับใช้ประโยชน์ เฉพาะส่วนที่เป็นต้นเท่านั้นที่เหลือ เช่น กิ่ง ใบ หรือ ส่วนอื่น เช่นส่วนที่เป็นตอมักจะถูกทิ้งไป อันที่จริงแล้วส่วนเหล่านี้สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ทั้งนั้น ไม่ควรทิ้งขว้าง เป็นต้น
4. การนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ การผลิตวัสดุเครื่องใช้ต่างๆ ย่อมมีส่วนเป็นเศษเรียกกันว่าเศษวัสดุ เช่น เหล็ก อลูมิเนียม สังกะสี ทองแดง ตะกั่ว พลาสติก กระดาษ สิ่งเหล่านี้สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่อีก โดยเก็บรวบรวมแล้วนำมาใช้ประโยชน์ได้ใหม่อีกโดยเก็บรวบรวมแล้วนำไปหลอมใหม่
5. การใช้สิ่งทดแทน ทรัพยากรที่ใช้ประโยชน์ได้ดีในอดีตเริ่มร่อยหรอลง เนื่องจากความต้องการเกี่ยวกับการบริโภคสูงนั่นเอง ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษา เพื่อหาเส้นทางนำทรัพยากรอื่น ที่มีคุณภาพเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันมาทำหน้าที่ในงานประเภทเดียวกัน
6. การใช้สิ่งที่มีคุณภาพรองลงมา ธรรมชาติทรัพยากรชนิดเดียวกันอาจมีคุณภาพแตกต่างกันออกไป เช่น พันธุ์ไม้ในป่าซึ่งมีมากมายมีคุณภาพแตกต่างกันออกไปบางชนิดมีเนื้อไม้แข็ง เมื่อนำมาแปรรูปก็จะได้ไม้ที่มีความแข็งแรงทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศ มนุษย์จึงนิยมเลือกไม้เหล่านี้มาใช้ประโยชน์ก่อน นานเข้าไม้เหล่านี้ก็ค่อยร่อยหรอลงจนเกือบจะหมด ดังนั้นแนวทางหนึ่งของการแก้ปัญหาก็คือ การใช้ไม้ที่มีคุณภาพรองลงมา โดยการนำไม้ที่มีคุณภาพรองลงมานั้นไปอบน้ำยาหรืออบน้ำยาทั้งนี้เพื่อรักษา คุณภาพของไม้ให้ทนทาน ป้องกันปลวก มอด เชื้อรา ซึ่งมีส่วนทำให้ไม้ผุร่อน ให้ใช้ได้นาน เทียบเท่ากับไม้เนื้อแข็งทั้งหมดไปในบางประเทศ ไม้ที่จะนำมาก่อสร้างจะต้องอบน้ำยาเสียก่อนโดยเขาออก กฎหมายบังคับกันเลยทีเดียว
7. การสำรวจหาทรัพยากรใหม่ ๆ ปัจจุบันถึงแม้ว่าจะมีการค้นหาทรัพยากรมาใช้กันมากมายแล้วก็ตาม แต่ทรัพยากรในธรรมชาตินั้นยังมีอยู่อีกมากมาย ซึ่งเชื่อกันว่าถ้าหากมีการสำรวจกันอย่างจริงจังก็น่าจะพบทรัพยากรที่สามารถนำใช้ประโยชน์ในการดำรงชีพของมนุษย์อยู่อีกมาก
8. การป้องกัน เป็นวิธีการจัดการโดยตรงเกี่ยวกับการป้องกันไม่ให้ทรัพยากรธรรมชาติที่มี อยู่ในสิ่งแวดล้อมร่อยหรอรวดเร็วเกินไปหรือป้องกันมลสารหรือวัตถุเป็นพิษไม่ให้ปนเปื้อนสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์อาศัย รวมทั้งโบราณสถานโบราณวัตถุในกรณีที่บรรยากาศมีก๊าซพิษหรือสารพิษเจือปนน้ำ ไม่สะอาดไม่

สามารถให้บริการได้เพราะมีสิ่งแปลกปลอมขึ้นในรูปของสารพิษและ เชื้อโรคสิ่งเหล่านี้ย่อมอยู่ใน
สิ่งแวดล้อม

เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง คือ ปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่9ทรงชี้แนวทางการดำเนินชีวิต
ให้แก่ปวงชนชาวไทย ในช่วงตั้งแต่ก่อนการเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ เพื่อมุ่งให้พสกนิกรได้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างยั่งยืน
มั่นคง และปลอดภัย ภายใต้ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามกระแสโลกาภิวัตน์ อีกทั้งพระองค์ยังได้ทรง
พระราชทานความหมายของ เศรษฐกิจพอเพียง เอาไว้เป็นภาษาอังกฤษว่า **Sufficiency Economy** ดัง
พระราชดำรัสที่ได้ทรงตรัสไว้เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2554

พระราชดำริ(ร.9)

“...การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้น ต้องสร้างพื้นฐานคือ ความพอมี พอกิน พอใช้ของ
ประชาชนส่วนใหญ่เบื้องต้นก่อน โดยใช้วิธีการและอุปกรณ์ที่ประหยัดแต่ถูกต้องตามหลักวิชาการ เมื่อได้พื้นฐาน
ความมั่นคงพร้อมพอสมควร และปฏิบัติได้แล้ว จึงค่อยสร้างค่อยเสริมความเจริญ และฐานะทางเศรษฐกิจขั้นที่
สูงขึ้นโดยลำดับต่อไป...” (18 กรกฎาคม 2517)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นแนวพระราชดำริในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานมานานกว่า
30 ปี เป็นแนวคิดที่ตั้งอยู่บนรากฐานของวัฒนธรรมไทย เป็นแนวทางการพัฒนาที่ตั้งบนพื้นฐานของทางสาย
กลาง และความไม่ประมาท คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันในตัวเอง ตลอดจนใช้
ความรู้และคุณธรรม เป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต ที่สำคัญจะต้องมี “สติ ปัญญา และความเพียร” ซึ่งจะนำไปสู่
“ความสุข” ในการดำเนินชีวิตอย่างแท้จริง “...คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัย ว่าเมืองไทย
เซซุ ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่มีสมัยใหม่ แต่เราอยู่พอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทย พอกิน
พอกิน มีความสงบ และทำงานตั้งจิตอธิษฐานตั้งปณิธาน ในทางนี้ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพอกินพอกิน ไม่ใช่
จะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่เรามีความพอกินพอกิน มีความสงบ เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ถ้าเรารักษาความพอกินพอกิน
นี้ได้ เราก็จะยอดยิ่งยวดได้...” (4 ธันวาคม 2517)

พระบรมราโชวาทนี้ ทรงเห็นว่าแนวทางการพัฒนาที่เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นหลัก
แต่ เพียงอย่างเดียวอาจจะเกิดปัญหาได้ จึงทรงเน้นการมีพอกินพอใช้ของประชาชนส่วนใหญ่ในเบื้องต้นก่อน เมื่อ
มีพื้นฐานความมั่นคงพร้อมพอสมควรแล้ว จึงสร้างความเจริญและฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้น ซึ่งหมายถึง แทนที่
จะเน้นการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมนำการพัฒนาประเทศ ควรที่จะสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจพื้นฐานก่อน
นั่นคือ ทำให้ประชาชนในชนบทส่วนใหญ่พอกินพอกินก่อน เป็นแนวทางการพัฒนาที่เน้นการกระจายรายได้ เพื่อ
สร้างพื้นฐานและความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ ก่อนเน้นการพัฒนาในระดับสูงขึ้นไป ทรงเตือน

เรื่องพออยู่พอกิน ตั้งแต่ปี 2517 คือ เมื่อ 30 กว่าปีที่แล้ว แต่ทิศทางการพัฒนามิได้เปลี่ยนแปลง “...เมื่อปี 2517 วันนั้นได้พูดกันว่า เราควรปฏิบัติให้พอมีพอกิน พอมีพอกินนี้ก็แปลว่า เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเอง ถ้าแต่ละคนมีพอมีพอกิน ก็ใช้ได้ ยิ่งถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี และประเทศไทยเวลานั้นก็เริ่มจะเป็นไม่พอมีพอกิน บางคนก็มีมาก บางคนก็ไม่มีเลย...” (4 ธันวาคม 2541)

คุณสมบัติตามหลักการเศรษฐกิจพอเพียงคือ

1. ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การผลิตและการบริโภคที่อยู่ในระดับพอประมาณ
2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงนั้น จะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้นๆ อย่างรอบคอบ
3. ภูมิคุ้มกัน หมายถึง การเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

โดยมี เงื่อนไข ของการตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมต่างๆ ให้อยู่ในระดับพอเพียง 2 ประการ ดังนี้ 1. เงื่อนไขความรู้ ประกอบด้วย ความรอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรอบด้าน ความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในการปฏิบัติ

2. เงื่อนไขคุณธรรม ที่จะต้องเสริมสร้าง ประกอบด้วย มีความตระหนักใน คุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริตและมีความอดทน มีความเพียร ใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

วิธีการทำกระเป๋าจากเสื่อใช้แล้วเบื้องต้น

1. ใช้ปากกาเขียนผ้าวาดแบบในเสื่อผ้าที่เราต้องการตัดเย็บตัดเสื่อ
2. ผ้าที่ไม่ใช้แล้วเป็นรูปทรงกระเป๋าตามแบบที่ร่างเอาไว้ ตัดผ้าซับในและผ้าสำหรับทำตัวกระเป๋าด้านนอก ขนาด 12 x 13 นิ้ว อย่างละ 2 ชิ้น จากนั้นตัดสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 1.5 นิ้วบริเวณมุมผ้าด้านกว้างทั้ง 2 ด้าน
3. ต่อไปเป็นการทำห่วงสำหรับร้อยสายกระเป๋า ให้ตัดผ้าลายตาข่ายขนาด 6 x 1.5 นิ้ว แล้วพับครึ่ง โดยหันด้านผิดเข้าหากัน พร้อมทั้งรีดให้เกิดรอย จากนั้นก็ลอก แล้วพับริมทั้ง 2 ข้างมาบรรจบกัน บริเวณรอยพับตรงกลาง พับทบกันอีกครั้ง และเย็บตลอดแนวยาว
4. ตัดชิ้นงานในข้อที่ 2 ออกเป็น 2 ชิ้นเท่ากัน จากนั้นพับครึ่ง แล้วนำไปเย็บติดกับผ้าตัวกระเป๋าด้านนอกเหนือรอยตัดรูปสี่เหลี่ยมประมาณ $\frac{3}{4}$ นิ้ว ดังภาพ

5. จะเป็นกระเป๋าหูดได้ ก็ต้องมีช่องใส่สายกระเป๋า จัดการตัดผ้าสี่เหลี่ยมขนาด 2.75×12 นิ้วจำนวน 2 ชิ้น แล้วพับริมด้านกว้างทั้ง 2 ข้างเข้ามา 2 ทบ (ทบละ $\frac{3}{8}$ นิ้ว) เย็บให้เรียบร้อย จากนั้นพับริมด้านยาวข้างใดข้างหนึ่งขึ้นมา $\frac{1}{2}$ นิ้ว
6. นำช่องใส่กระเป๋าทั้งสองชิ้นไปเย็บติดกับบริเวณตรงกลางด้านบนของผ้าตัวกระเป๋า โดยจัดวางให้ริมผ้าส่วนที่ยังไม่ได้พับแนบไปกับริมผ้าตัวกระเป๋า จากนั้นเย็บทับริมด้านยาวที่คุณพับเอาไว้ในข้อที่ 4
7. จับผ้าตัวกระเป๋าทั้ง 2 ชิ้นประกบกัน โดยหันด้านผิวด้านนอกมาข้างนอก จากนั้นเย็บริมด้านข้างและด้านล่าง
8. จับจีบบริเวณก้นกระเป๋า เพื่อให้เกิดมุมที่สวยงาม ควรระมัดระวังให้ตะเข็บกลางก้นกระเป๋าและตะเข็บด้านข้างตรงกันพอดีกระเป๋าจะได้ไม่เบี้ยว
9. ทำซ้ำตามข้อ 6-7 อีกครั้ง แต่คราวนี้ให้ใช้ผ้าซับในที่ได้ตัดไว้แล้วแทน แต่สำหรับผ้าซับใน คุณต้องเว้นช่องบริเวณก้นกระเป๋าไว้สำหรับกลับผ้าด้วย
10. ตัดผ้าขนาด 12×5.5 นิ้วจำนวน 4 ชิ้น แล้วจึงรีดผ้ากาวติดด้านผิวด้านข้างของชิ้นงาน
11. จัดวางให้ขอบของตัวกระเป๋าและซับในเสมอกัน เย็บทับริมชิ้นงานโดยรอบโดยเว้นขอบ $\frac{1}{2}$ นิ้วอีกครั้ง จากนั้นกลับชิ้นงานด้านถูกออกมาทางช่องกลับผ้า แล้วเย็บปิดช่องนี้ให้เรียบร้อย
12. ตัดผ้ากึ่งยาว 70 นิ้ว จำนวน 2 ชิ้น พับครึ่งจนเหลือความกว้าง 1.5 นิ้ว แล้วเย็บตลอดแนวยาว จากนั้นหีบขึ้นมา 1 นิ้ว และสอดปลายแต่ละด้านเข้าไปทางด้านซ้ายของช่องด้านบนทั้ง 2 ช่อง รวบชายผ้ากึ่งยาวไว้ด้านขวา โดยกะให้ชายผ้ากึ่งยาวแต่ละด้านยาวเท่าๆ กัน
13. สอดปลายผ้ากึ่งยาวอีกชิ้นเข้าไปในช่องด้านบน โดยทำสลับด้านกับข้อ 19
14. มัดปมให้เรียบร้อย
15. การตกแต่งโดยใช้ลูกบิดที่ไม่ใช่แล้ว และ ทำลูกปอมปอมจากเศษไหมพรม

บทที่ 3
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

การออกแบบ:

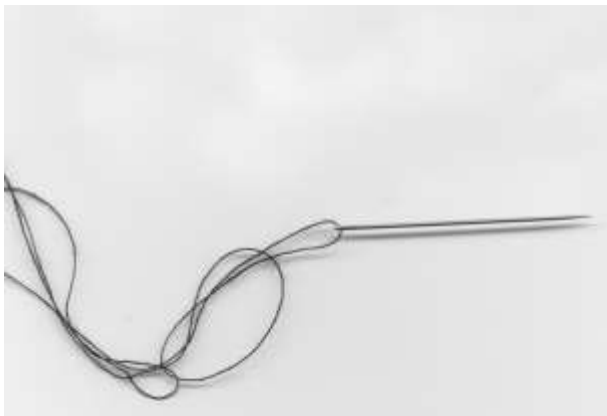

เครื่องมือที่ใช้การศึกษา:

1. เศษผ้าที่ไม่ใช้แล้ว เสียดตัวเก่า

2. เข็ม

3. ค้าย

4. ปากกาเขียนผ้า

5. กรรไกร

6. ลูกบิด เศษไหมพรมที่ไม่ใช้แล้ว

7. เชือก

ตัวอย่างงานจากอินเทอร์เน็ต:

วิธีการศึกษาค้นคว้า:

1. ค้นหาข้อมูลเบื้องต้นเช่น หาตัวอย่างงานประดิษฐ์ที่ใช่เกิด
2. พุดคุยเลือกสิ่งประดิษฐ์ที่จะทำ

3. พูดยาววางแผนและแบ่งงาน
4. ร่างและออกแบบสิ่งประดิษฐ์
5. หาอุปกรณ์
6. ทำสิ่งประดิษฐ์
7. จัดบันทึกขั้นตอนและสรุปงาน
8. เขียนรายงาน
9. ทำสไลด์สำหรับนำเสนอ
10. ซ้อมเตรียมนำเสนอ
11. นำเสนอพร้อมส่งรายงาน

วิธีการดำเนินงาน:

1. เตรียมวัสดุและอุปกรณ์ โดยเลือกสีเสื้อที่ชอบมาทำถ้าหากมีเสื้อที่ไม่ใช้หรือที่จะทิ้งเยอะ
2. เล็มตัดแขนเสื้อหรือส่วนที่ไม่ต้องการออก ให้เหลือแต่ส่วนตรงกลาง โดยขนาดเสื้ออาจส่งผลต่อขนาดกระเป๋า

3. นำผ้ามาเย็บปลายขอบด้วยเครื่องจักรเพื่อที่จะสามารถเป็นรูให้ใส่เชือกเข้าไปได้ เย็บบริเวณขอบรอบๆให้เป็นปากถุง ซึ่งขั้นตอนนี้จะต้องเน้นให้กระเป๋าผ้ามีความแข็งแรง

4. ร้อยเชือกใส่บริเวณรูผ้าที่เย็บไว้ แล้วมัดปลายเข้าด้วยกัน

5. ทดสอบความทนทานของสิ่งประดิษฐ์ก่อนว่าควรจะปรับแก้ตรงส่วนไหนเพิ่มหรือไม่

6. ตกแต่งตามใจชอบโดยอาจใช้เศษผ้าสีอื่นเล็กๆ หรือวัสดุเหลือใช้อื่นๆ มาเย็บแปะได้ เช่น นำเศษผ้าเล็กๆ สีสวยๆ มาเย็บแปะด้านหน้าประเก้าให้เป็นกระเป๋าช่องเล็กๆ ด้านหน้า

บทที่ 4

ผลการศึกษาและอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษา

จากการปฏิบัติ กลุ่มข้าพเจ้าพบว่า การนำผ้ามาดัดแปลงเป็นกระเป๋าเพื่อความประหยัดตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ได้ผลที่ดีอย่างมากเนื่องจากผลงานประดิษฐ์ออกมาสวยงามอีกทั้งยังได้ใช้ความสามารถและเรียนรู้การทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เรายังสามารถนำบทเรียนมาวิเคราะห์เชื่อมโยงและดัดแปลงให้เข้ากับเนื้อหาและจุดประสงค์ของโครงการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยกลุ่มของเราได้นำผ้าที่ใช้แล้วมาแปรรูปใหม่จนได้ผลงานออกมาเป็นกระเป๋าที่สวยงามและน่าใช้

ปัญหาที่พบเจอระหว่างการทำโครงการ

1. ผ้าที่นำมาใช้ไม่ค่อยมีคุณภาพ

นับว่าเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเราที่จะหาเศษผ้าหรือเสื้อผ้าที่ไม่ใช้แล้วแต่ยังมีคุณภาพที่ดีอยู่ซึ่งต้องแข็งแรงพอและไม่ขาดง่ายจนเกินไปสำหรับการนำไปแปรรูปเป็นกระเป๋าในการบรรจุของเครื่องใช้ วัสดุดิบในการทำจึงมีไม่มากนักพวกเราจึงต้องมีการวางแผนในการจัดการให้ดีพอเพื่อไม่ให้วัสดุดิบที่เรามีนั้นสูญเปล่า

2. มีความชำนาญในการทำไม่มากพอ

ทักษะด้านการเย็บปักถักร้อยก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากของโครงการนี้ แต่พวกเรายังไม่ชำนาญด้านการเย็บปักถักร้อยมากนักจึงทำให้พวกเราใช้เวลาพอสมควรในการประดิษฐ์กระเป๋าหนึ่งใบ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษา:

จากการทำโครงการประดิษฐ์กระเป๋ามาจากเสื้อผ้าแล้วสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเราซึ่งคือการนำของที่หมดประโยชน์แล้วมารีไซเคิลโดยประดิษฐ์เป็นสิ่งของใหม่ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหลักการเศรษฐกิจพอเพียง คือใช้สิ่งของอย่างพอดีไม่ทิ้งขว้าง ถ้าหากไม่สามารถใช้ต่อได้แล้ว เราก็สามารถแปรรูปเป็นสิ่งอื่นเพื่อให้เราสามารถนำประโยชน์ได้อีกครั้ง

ประโยชน์ที่ได้จากโครงการ:

โครงการนี้เป็นประโยชน์ในการลดขยะที่เกิดจากเสื้อผ้าที่ใช้แล้ว เนื่องจากคนหลายๆคนอาจนำไปทิ้งเลยหรือทำเป็นผ้าขี้ริ้วซึ่งใช้เพียงไม่นานก็ต้องทิ้ง ไม่ได้ประโยชน์มากเท่าที่ควร ดังนั้นโครงการนี้จึงทำให้เราได้กระเป๋ามาใหม่ที่จะยังสามารถใช้ประโยชน์ได้อีกนานมีประสิทธิภาพในการบรรจุสิ่งของ และยังเป็นการประหยัดเงินที่จะนำไปซื้อกระเป๋าอีกด้วย

โครงการนี้ตอบโจทย์หลักการเศรษฐกิจพอเพียง โดยเป็นตัวอย่างของการไม่ฟุ้งเฟ้อ ดังนั้นจึงตรงกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง พออยู่ พอกิน และการเดินทางทางสายกลาง หลักการของการมีเหตุผล คือใช้ของเพื่อประโยชน์สูงสุด ร่วมกับคำนึงถึงเรื่องของการไม่สร้างขยะเพิ่ม พอประมาณ คือการใช้เงินอย่างพอดี บางสิ่งบางอย่างไม่จำเป็นต้องใช้เงินซื้อสิ่งเปลือง การมีภูมิคุ้มกันในตัว คือไม่ต้องซื้อของสิ้นเปลือง อาจเรียกได้ว่ามีภูมิคุ้มกันจากการซื้อสินค้าแพงๆ ปัจจัยเงื่อนไขความรู้ คือต้องมีความรู้เรื่องการประดิษฐ์ วิธีการทำการเลือกสรรอุปกรณ์ วิธีการใช้ให้ได้นานๆ และวิธีเก็บรักษา ส่วนเงื่อนไขคุณธรรม คือการไม่เบียดเบียนผู้อื่น หมายถึงไม่ไปเอาของคนอื่นมาโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือนำเสื้อผ้าที่คนอื่นที่ยังไม่ทิ้งมาประดิษฐ์

ข้อเสนอแนะ:

ในอนาคตนั้น เราอาจสามารถปรับปรุงผลงานสิ่งประดิษฐ์ของเราให้สวยงามและมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยอาจหาวัสดุมาเพิ่มถ้าหากมีระยะเวลาพอ และเรายังสามารถออกแบบกระเป๋าในรูปแบบใหม่ๆ ได้เช่นอาจมีการปรับขนาดของกระเป๋า รวมถึงรูปทรง เพื่อให้มีความแตกต่างกันและใช้ได้สะดวกในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่นกระเป๋าใบเล็กอาจเหมาะแก่การพกพามากกว่ากระเป๋าใบใหญ่

เอกสารอ้างอิง

<http://lumpinicomunity.lpn.co.th/bag/> : วันที่ 2 พฤษภาคม 2560

<https://www.dek-d.com/nugirl/35519/> : วันที่ 2 พฤษภาคม 2560

<http://p-dit.com/2015/01/26/6380/> : วันที่ 2 พฤษภาคม 2560

<http://population1.wikispaces.com/%E0%B9%81%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%97%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%B8%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B9%8C%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%A7%E0%B8%94%E0%B8%A5%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1> : วันที่ 2 พฤษภาคม 2560

<https://sites.google.com/site/kikkok1501/bth-thi-1-chiwit-laea-sing-waedlxm/--payha-sing-waedlxm> : วันที่ 9 พฤษภาคม 2560

<http://guru.sanook.com/4238/> : วันที่ 9 พฤษภาคม 2560

<http://www.blisby.com/blog/how-to-pineapple-drawstring-backpack/> : วันที่ 9 พฤษภาคม 2560

http://www.chaipat.or.th/site_content/34-13/3579-2010-10-08-05-24-39.html : วันที่ 9 พฤษภาคม 2560

<https://singvedlom.wordpress.com/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%B8%E0%B8%A3%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B9%8C%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B9%88%E0%B8%87%E0%B9%81%E0%B8%A7%E0%B8%94%E0%B8%A5%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1-2/> : วันที่ 9

พฤษภาคม 2560